

[Ole Vig Jensen]

ger på børn og børns psyke. Vi finder det også rigtig, at emnet børn og trafik tages op til drøftelse, og vi vil gerne overveje, om det er formålstjenligt at etablere et særligt udvalg til at følge børns stilling i samfundet, hvilket jeg forstod at justitsministeren også var positiv over for.

Med hensyn til punkt 2, afskaffelse af revselsesretten ved lov, som jo allerede er gennemført i Sverige, har vi på fornemmelsen, at det mest gavnlige var den drøftelse, forslaget gav anledning til i Sverige.

Flere af de andre punkter i VS' beslutningsforslag griber direkte ind i forholdet mellem børn og forældre, og vi vil derfor være mere forsigtige, end VS øjensynlig er. Hovedbetragtningen fra vor side er, at forholdet, relationerne, mellem børn og forældre er værdifulde, og at man skal være yderst forsigtig med indgreb udefra. Det kan man ikke sige at VS' forslag umiddelbart lever op til.

Inge Krogh (KrF):

Der er visse ting i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, kristeligt folkeparti er enig i, og andet, vi er modstandere af.

Vi er bl.a. enige i, at det er udmærket med iværksættelse af en oplysningskampagne om skadevirkningerne ved voldshandlinger over for børn, og ligesom vel næsten alle andre partier er vi indstillet på, at der burde træffes effektive foranstaltninger til væsentlig forøgelse af børns sikkerhed i trafikken, herunder undervisning af børn og oplysningskampagner over for voksne trafikanter.

Derimod er vi ikke enige i, at børnene ikke skal have hjemmearbejde, hvis det i øvrigt er normalt fungerende børn.

Vi er modstandere af, at børn skal kunne separere sig fra forældrene. Det er ulykkeligt, når forældre separerer sig fra børn, specielt når begge forældre gør det. Vi har da også tidligere, jeg tror 2 gange, haft forslag om glemte børn på institutioner, men det lykkedes ikke at få noget igennem, det var, som om man ikke dengang så problemet.

Vi vil meget gerne have, at der arbejdes mere for at holde familierne sammen, f.eks. ved etablering af flere rådgivningscentre. Da der er flere forslag om oplysningskampagner i det her forslag, vil jeg foreslå, at man også

laver en oplysningskampagne om, hvor meget et trygt familieliv betyder for et barn.

Wilhelm (VS):

Forretningsordenen er jo meget stram med hensyn til taletid ved beslutningsforslag, og den favoriserer endda ministeren i forhold til forslagsstillerne, så det bliver fuldstændig umuligt at komme rimeligt rundt omkring i de bemærkninger, der har været. Jeg vil godt i almindelighed takke for en rimeligt positiv holdning til forslagene, selv om jeg stadig væk synes det kniber, når vi kommer til en konkret stillingtagen.

Jeg kan godt være enig med hr. Brøndsted og andre, der var inde på, at det vigtigste er den holdningsbearbejdelse, der kommer ud af en debat. Det er bl. a. derfor, man må have en anledning til debatten, og det her forslag er altså en anledning til en debat. Jeg tror heller ikke på, at man kan få lovgivet, før der er sket en holdningsbearbejdelse, man kan ikke lovgive imod den almindelige holdning i befolkningen, og derfor er det selvfølgelig nødvendigt, hvad hr. Brøndsted siger. Men alligevel kan det ikke tjene som undskyldning for ikke at forholde sig til tingene, og jeg synes også, at partierne i det store og hele har forsøgt at forholde sig til dem.

Jeg vil godt takke ministeren for hans ret grundige kommentar til alle punkterne. På det generelle område sagde han, at vores beskrivelse af retsløsheden er meget fortegnet. Der savnede jeg en konkretisering, må jeg dog sige. Jeg mener, at vores beskrivelse af retsløsheden, hvis vi holder os til børns formelle rettigheder, er fuldstændig korrekt. At det i de enkelte familier – forhåbentlig da – er lidt mere demokratisk, end det fremgår af lovgivningen, er en anden sag, men på det formelle plan er der faktisk den retsløshed, vi beskriver. Ministeren havde i hvert fald ikke særlig konkrete bemærkninger, der kunne ændre ved det billede.

Ligesom vi har været ude for det i andre sammenhænge, også forleden dag med vore retsplejeforslag, synes jeg, vi hører for meget, at når bare der sidder en arbejdsgruppe eller et udvalg, så venter vi på det, så venter vi på, at der kommer et eller andet resultat. Regeringen og socialdemokratiet er meget vanskelige at slå for deres egen mening om disse